

Příběh Casanovy

Storia di Casanova

dvojjazyčná kniha
A1/A2 pro začátečníky

edika.

mp3 zdarma na

www.albatrosmedia.cz

Příběh Casanovy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Valeria De Tommaso
Příběh Casanovy – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

PŘEDMLUVA

Giacomo Casanova (v Čechách známý také jako Jakub Casanova) je dnes připomínán především pro své četné milostné avantýry. Žádné ženě se ovšem nikdy nepodařilo si jej získat pro sebe. Svoboda a touha poznávat život a lidi pro něj totiž vždy byly na prvním místě. Jistě by ale tento prostý chlapec z herecké rodiny nebyl tím, čím byl, kdyby nestudoval matematiku, filozofii, latinu, okultní vědy, hudbu, poezii a divadlo a nestýkal se s významnými osobnostmi své doby. Kromě toho byl obdařen schopnostmi, které mu byly užitečné i jinde než jen ve šlechtických salónech – byl cílevědomý, zdatný ve hře a dokázal bystře pozorovat muže i ženy okolo sebe. V jeho životě se ustavičně střídalo bohatství s nedostatkem a období nemoci se zdravím, a s těmito vzlety i pády si Casanova vždy dokázal chytře a vynalézavě poradit.

Když připomeneme, ve kterých evropských státech své doby Casanova nejednou pobýval – v Řecku, Německu, Holandsku, Francii, Polsku, Rusku, Španělsku či Švýcarsku –, není těžké si představit, jak neúnavný cestovatel to byl. V pokročilém věku se pak svěřil urozenému pánovi z Valdštejna, který jej hostil na svém zámku v Duchcově, se slovy: „Nejsem vznešeného původu, ale dokázal jsem ze sebe vznešeného člověka udělat.“

Na následujících stránkách můžete nahlédnout do několika epizod z jeho dobrodružného života. Dialogy, ač zjednodušené, jsou skutečné a můžete je najít v Casanovových pamětech *Histoire de ma vie* (*Historie mého života*).

Buona lettura e buon divertimento!

VIAGGI, AVVENTURE E INCONTRI

- 1725** Giacomo Casanova nasce a Venezia.
- 1737** Va a Padova. Si iscrive all'università.
- 1746** Conosce il ricco senatore Bragadin.
Viaggi in Italia, Francia e Germania.
A Parigi frequenta la corte di Luigi XV.
- 1755** A Venezia Casanova viene arrestato.
- 1756** Fuga dalla prigione. Ritorno a Parigi.
Conosce la ricca marchesa d'Urfé.
- 1759-60** Va in Olanda, Germania, Svizzera, Italia.
In Svizzera: visita a Voltaire.
- 1761** Torna a Parigi.
- 1763** Casanova è a Londra.
- 1764** Va a Berlino. Incontra il re Federico II.
- 1765** Casanova è a San Pietroburgo. Qui incontra
l'imperatrice Caterina II.
Viaggio a Mosca, poi in Polonia.
- 1766** Duello con il principe polacco Branicki.
- 1766-70** Serie di viaggi: Germania, Francia, Spagna, Italia.
- 1774** Finalmente può rientrare a Venezia.
- 1783-84** Scrive molto. Deve lasciare Venezia.
Va a Vienna. Poi a Duchcov, in Boemia,
nel castello del conte Waldstein.
- 1798** Casanova muore a Duchcov.

CESTY, DOBRODRUŽSTVÍ A SETKÁNÍ

- 1725** Jakub Casanova se narodí v Benátkách.
- 1737** Jede do Padovy. Zapisuje se na univerzitu.
- 1746** Poznává bohatého senátora Bragadina.
Cesty v Itálii, Francii a Německu.
V Paříži navštěvuje dvůr Ludvíka XV.
- 1755** V Benátkách je Casanova zatčen.
- 1756** Útěk z vězení. Návrat do Paříže.
Poznává bohatou markýzu d'Urfé.
- 1759–60** Jede do Holandska, Německa, Švýcarska, Itálie.
Ve Švýcarsku: návštěva u Voltaira.
- 1761** Vrací se do Paříže.
- 1763** Casanova je v Londýně.
- 1764** Jede do Berlína. Setkává se s králem Fridrichem II.
- 1765** Casanova je v Petrohradě. Tady se setkává s císařovnou Kateřinou II.
Cesta do Moskvy, poté do Polska.
- 1766** Souboj s polským knížetem Branickým.
- 1766–70** Řada cest: Německo, Francie, Španělsko, Itálie.
- 1774** Konečně se může vrátit do Benátek.
- 1783–84** Hodně píše. Musí opustit Benátky. Jede do Vídně. Potom do Duchcova v Čechách na zámek hraběte z Valdštejna.
- 1798** Casanova umírá v Duchcově.

1.

COME IL GIOVANE GIACOMO IMPARA LA DISCREZIONE

 studia Legge all'università di Padova.
Con queste parole Tosello, prete della chiesa di San Samuele di Venezia, presenta Giacomo ai giovani, ai padri di famiglia e alle vecchie signore.

- Che bravo ragazzo! – dicono le signore.
- Bravo, bravo. Continua così – dicono i signori.
- Che bel giovane! – pensano le ragazze che lo incontrano.

È il 1739. Giacomo Casanova ritorna a Venezia, dove è nato nel 1725. Ha quattordici anni. Studia per diventare avvocato; in realtà, lui vuole studiare medicina e diventare medico.

Suo padre è morto quando lui aveva pochi anni; in realtà, lui pensa di essere figlio del nobile veneziano Grimani, che infatti si prende cura di lui e della sua istruzione. Sua madre lavora come attrice ed è spesso lontano da Venezia. Giacomo vive con sua nonna, i suoi tre fratelli e le sue due sorelle.

A Venezia Giacomo continua a studiare: studia per diventare prete. Questo è quello che vogliono sua nonna e il suo padrino, Tosello. Giacomo torna però spesso a Padova, dove alla fine si laurea in Legge a diciassette anni. Intanto inizia a frequentare le case di alcune ricche famiglie della città.

1.

JAK SE MLADÝ JAKUB UČÍ DISKRÉTNOSTI

„Studuje právo na univerzitě v Padově.“
Těmito slovy Tosello, kněz v kostele sv. Samu-
ela v Benátkách, představuje Jakuba mladým,
otcům rodin a starým paním.

„Takový šikovný chlapec!“ říkají paní.

„Šikovný, šikovný. Jen tak pokračuj,“ říkají pánové.

„Takový pěkný mladík!“ myslí si dívky, které ho potkávají.

Je rok 1739. Jakub Casanova se vrací do Benátek, kde se narodil v roce 1725. Má čtrnáct let. Studuje, aby se stal právníkem, ve skutečnosti chce studovat medicínu a stát se lékařem.

Jeho otec zemřel, když mu bylo jen několik málo let. Ale myslí si, že ve skutečnosti je synem urozeného Benátčana Grimaniho, ten se totiž o něj a jeho vzdělání stará. Jeho matka pracuje jako herečka a je často daleko od Benátek. Jakub žije se svou babičkou, svými třemi bratry a dvěma sestrami.

V Benátkách Jakub pokračuje ve studiu: studuje, aby se stal knězem. To chtějí jeho babička a jeho kmotr Tosello. Jakub se ale často vrací do Padovy, kde nakonec dokončí studium práva v sedmnácti letech. Mezitím začíná navštěvovat domy některých bohatých rodin z města.

Tra i ricchi signori che Giacomo conosce c'è il signor Malipiero. È un vecchio politico di settant'anni. Non ha più i denti e pranza sempre da solo perché mangia troppo lentamente: per mangiare senza denti ci vuole molto tempo.

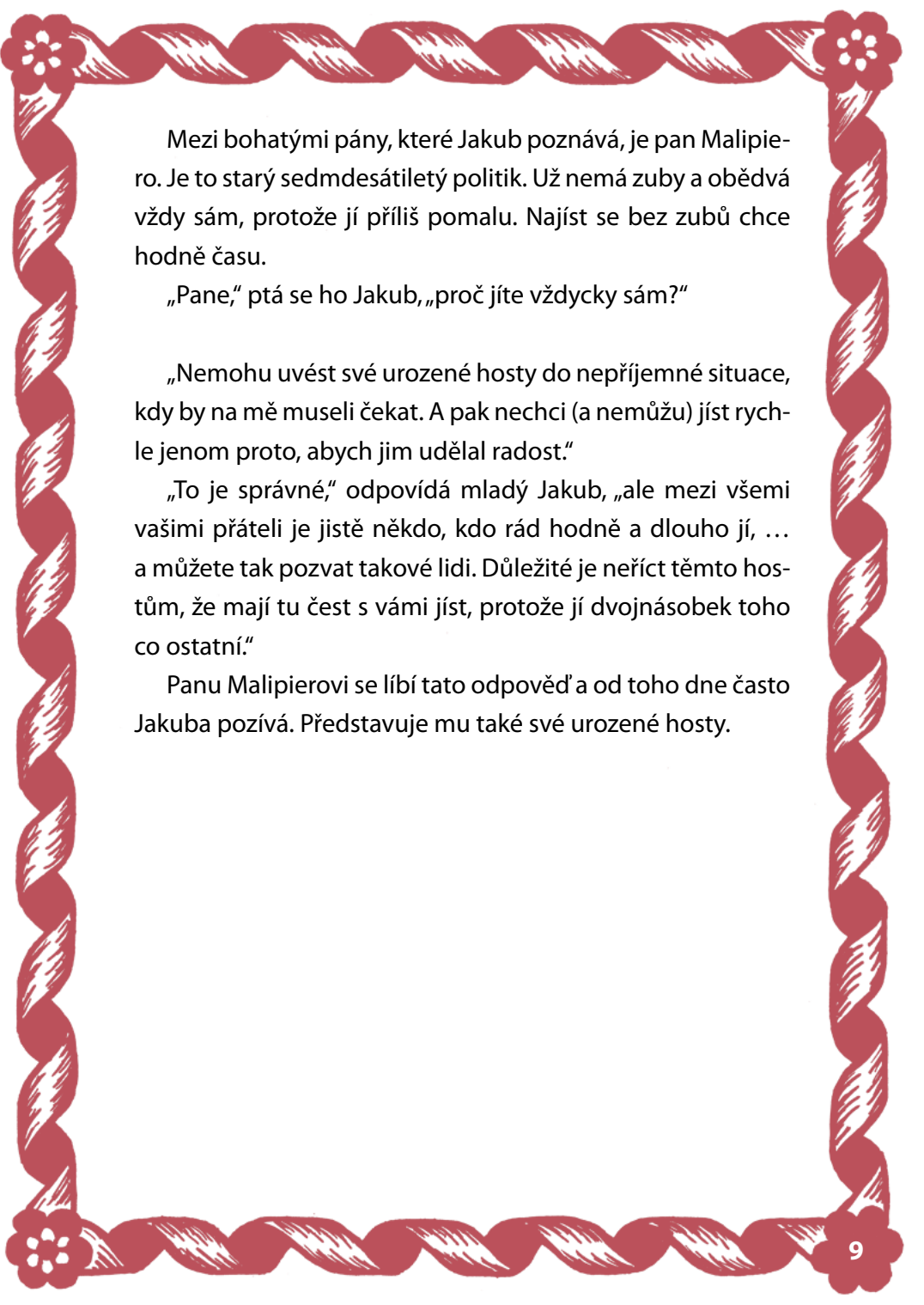
– Signore, – gli domanda Giacomo – perché mangia* sempre da solo?

– Non posso mettere i miei nobili invitati nell'imbarazzante situazione di aspettarmi. E poi io non voglio (e non posso) mangiare velocemente solo per fare un piacere a loro.

– È giusto, – risponde il giovane Giacomo – però tra tutti i suoi amici c'è sicuramente qualcuno che ama mangiare molto e a lungo... e può invitare quindi queste persone. L'importante è non dire a questi invitati che hanno l'onore di mangiare con lei perché mangiano il doppio degli altri.

Al signor Malipiero piace questa risposta e da quel giorno invita spesso Giacomo. Gli presenta anche i suoi nobili ospiti.

* V italštině se používá *Lei* (třetí osoba jednotného čísla), když se formálním způsobem obracíme na lidi, které neznáme nebo kteří jsou starší. Tento tvar se používá od začátku dvacátého století. Dříve, jako za Casanovových časů, se používalo *Voi* (druhá osoba množného čísla).

Mezi bohatými pány, které Jakub poznává, je pan Malipiero. Je to starý sedmdesátiletý politik. Už nemá zuby a obědvá vždy sám, protože jí příliš pomalu. Najíst se bez zubů chce hodně času.

„Pane,“ ptá se ho Jakub, „proč jíte vždycky sám?“

„Nemohu uvést své urozené hosty do nepříjemné situace, kdy by na mě museli čekat. A pak nechci (a nemůžu) jíst rychle jenom proto, abych jim udělal radost.“

„To je správné,“ odpovídá mladý Jakub, „ale mezi všemi vašimi přáteli je jistě někdo, kdo rád hodně a dlouho jí, ... a můžete tak pozvat takové lidi. Důležité je neříct těmto hostům, že mají tu čest s vámi jíst, protože jí dvojnásobek toho co ostatní.“

Panu Malipierovi se líbí tato odpověď a od toho dne často Jakuba pozívá. Představuje mu také své urozené hosty.

– Giacomo, – gli dice un giorno – tu sei giovane e non sai ancora tante cose. Ti do alcuni consigli: parla solo se qualcuno ti fa una domanda. Non esprimere mai la tua opinione perché alla tua età non è permesso avere opinioni. Vai nelle case dei miei ospiti, ma solo se loro ti invitano. E stai attento: non rivelare mai in pubblico quello che questi nobili uomini e queste gentili donne fanno nel loro privato.

Dunque è così che Giacomo impara un saggio principio per vivere nella bella e ricca società: la discrezione.

